

Gazeta Noastră

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Hunedoara și al Sfatului Popular Raional

Anul VI. nr. 17 (250)

Vineri 23 aprilie 1954

4 pagini 20 bani

- Cuptorul frunțas (pag. 3-a)
- Bugetele țărilor capitaliste, bugete de război (pag. 4-a)
- Proteste împotriva politicii americane de extindere a războiului din Indochina. (pag. 4-a).

Pentru întărirea continuă a muncii de partid

Expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C. C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954

Tovarășii,

De la plenara lărgită a Comitetului Central din august 1953 au trecut 8 luni. În această perioadă, Comitetul Central și-a concentrat toate eforturile asupra îndeplinirii sarcinilor puse de plenară cu privire la îndreptarea cursului politicii noastre economice, dezvoltarea proporțională a diferitelor ramuri ale economiei naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. În acest scop partidul și guvernul au luat un șir de măsuri practice, iar altele sînt în pregătire. În cursul anului 1954 aceste măsuri vor trebui să dea rezultatele prevăzute în hotărârile plenarei din august 1953.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a elaborat o hotărîre cu privire la îmbunătățirea muncii de partid și întărirea legăturii partidului cu masele, hotărîre ce a fost prelucrată de către organele și organizațiile de partid.

Hotărîrea plenarei lărgite a C. C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii de partid se ocupă de un număr de probleme centrale ale muncii partidului: întărirea muncii colective în activitatea tuturor organelor de partid; dezvoltarea criticii și autocriticii și întărirea democrației interne de partid; întărirea controlului de partid asupra activității economice și de stat; crearea unui activ de partid puternic și a unui larg activ fără de partid în jurul organizațiilor de partid; întărirea prin toate mijloacele a legăturii partidului cu masele; întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare; mobilizarea întregului partid pentru realizarea sarcinilor economice, îndeosebi în domeniul creșterii producției agricole și a producției bunurilor de larg consum.

Hotărîrea cu privire la problemele muncii de partid cuprinde o justă analiză a deficiențelor principale în munca noastră de partid și a măsurilor ce trebuie luate pentru ridicarea ei la un nivel superior.

În perioada ce s-a scurs de la această plenară s-au obținut rezultate pozitive în domeniul îmbunătățirii activității organelor și organizațiilor de partid. Adunările de dare de seamă și de alegeri, care au avut loc la toate organizațiile de bază ale partidului, conferințele raionale ce s-au ținut în marea majoritate a raioanelor au prilejuit o cuprinzătoare analiză a muncii de partid, au întărit spiritul critic și autocritic în rândurile organizațiilor partidului, au dus la o mai mare activizare a masei membrilor de partid. În urma conferințelor de partid, organizațiile partidului au luat curs pentru îndreptarea numeroaselor lipsuri scoase la iveală în aceste conferințe. S-a întărit spiritul de muncă colectivă în activitatea multor comitete regionale, raionale, orășenești ale partidului. Un loc de seamă în educarea partinică a membrilor de partid și în întărirea rîndurilor organizațiilor de partid îl are acțiunea de preschimbare a carnetelor de partid, acțiune în curs. S-au luat o serie de măsuri în vederea întăririi comitetelor raionale sătești ale partidului — factor însemnat în rezolvarea sarcinilor partidului în domeniul sporirii producției agricole și în munca de întărire a legăturii partidului cu masele țărânilor muncitoare. Au fost aduse îmbunătățiri organizatorice aparatului de partid. În campania de alegeri pentru sfaturile populare locale, ca și în alte acțiuni organizațiile partidului au dovedit din nou capacitatea lor de a duce în cele mai largi

mase cuvîntul partidului și a le mobiliza la lupta pentru aplicarea politicii partidului și guvernului.

Organizațiile de partid și-au intensificat activitatea politică și organizatorică în lupta pentru sporirea producției agricole și a producției bunurilor de larg consum. În urma constăturii frunțășilor producției agricole, convocată în martie a. c. de partid și guvern, organizațiile de partid au început să se ocupe mai serios de răspîndirea metodelor înaintate folosite de frunțășii agriculturii.

Munca de agitație și de propagandă desfășurată de organizațiile de partid s-a îmbunătățit, a devenit mai multilaterală, se duce în mod mai calificat și la un nivel mai înalt ca înainte.

Cu toate acestea, noi nu ne putem decara mulțumiți cu rezultatele obținute. Munca organizatorică și politică de partid nu se află încă la nivelul sarcinilor mari pe care le-a stabilit plenara. Trebuie să spunem deschis și cu toată hotărîrea că un șir de prevederi ale plenarei cu privire la îmbunătățirea muncii de partid n-au fost traduse în fapte. Multe organizații de partid nu s-au mobilizat pentru a asigura aplicarea întocmai a acestor prevederi.

Astfel, comitetele regionale, raionale, orășenești n-au acordat atenția cuvenită hotărîrilor plenarei cu privire la stringerea în jurul organelor conducătoare de partid din întreaga țară a unui activ de partid de 80—100.000 de tovarășii. Plenara preciza că în acest activ trebuie atrași cei mai buni membri de partid din întreprinderi, instituții, gospodării de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective și sate, membrii de partid ce muncesc în organizații de masă, oameni devotați partidului, cu o bună pregătire profesională, frunțăși în muncă.

Majoritatea comitetelor regionale, raionale și orășenești nu aplică aceste indicații ale plenarei, se ocupă mai mult de întocmirea de date statistice cu privire la activul de partid, neînțelegînd în suficientă măsură ce importanță mare prezintă pentru munca de partid un activ numeros, capabil să se orienteze în mod just, să ajute organele de partid de a mobiliza masa membrilor de partid, iar prin ei — masele largi de oameni ai muncii, pentru aplicarea în viață a politicii partidului. În fiecare organizație de bază există, în afară de membrii biroului, un număr însemnat de membri ai partidului, care își îndeplinesc conștiincios sarcinile de partid, sînt iubii și stimați de mase. Cum este folosit de către organizațiile de partid acest activ? Se dezbate cu el în mod sistematic problemele actuale ale politicii partidului? Se duce o muncă sistematică de lărgire a orizontului politic și ideologic al acestor cadre? Este antrenat acest activ la elaborarea și, îndeosebi, la aplicarea în viață a hotărîrilor luate de organizațiile de partid? La aceste întrebări trebuie răspuns că organizațiile de partid lucrează încă insuficient cu activul lor, îi atrag într-o măsură cu totul nesatisfăcătoare la realizarea sarcinilor pe care le au de îndeplinit.

Plenara lărgită din august 1953 a cerut organizațiilor de partid să îmbunătățească munca de primire a candidaților și membrilor de partid din rîndurile celor mai buni reprezentanți ai clasei muncitoare, țărânilor muncitoare și intelectualității, dintre oamenii muncii crescuți și căliți în luptele conduse de partid pentru cucerirea

(continuare în pag. 2-a)

Ședința plenară a C. C. al P. M. R. din 19 aprilie 1954

În ziua de 19 aprilie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, cu următoarea ordine de zi:

1. — Mersul aplicării hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 și măsurile în vederea realizării Planului de Stat și a Bugetului de Stat pe 1954.

2. — Unele probleme organizatorice de partid.

La punctul 1 al ordinei de zi, plenara a ascultat dări de seamă prezentate de tovarășii M. Constantinescu, D. Petrescu și Gh. Apostol.

Plenara a aprobat dările de seamă prezentate.

La punctul 2 al ordinei de zi, plenara a ascultat expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Plenara a aprobat expunerea prezentată.

Pe baza acestei expuneri, în scopul întăririi conducerii colective a întregii munci de partid și de stat, al rezolvării operative a problemelor organizatorice de partid, al dezvoltării mai active a întregii vieți de partid, al ridicării de noi cadre în conducerea partidului, plenara a luat următoarele hotărîri:

1. — Secretariatul C.C. al P.M.R. va fi compus din 4 membri care nu ocupă funcțiuni în guvern.

Secretariatul Comitetului Central se va ocupa de munca curentă operativă de partid, activitatea sa fiind îndrumată de Biroul Politic al Comitetului Central.

2. — Se primește propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej de a se renunța la funcția de secretar general al Comitetului Central și de a se înființa funcția de prim secretar al Comitetului Central.

Plenara a ales pe tov. Gheorghe Apostol în funcția de prim secretar al Comitetului Central, iar pe tovarășii Nicolae Ceaușescu, Mihai Dalea, Ianoș Fazekas în funcția de secretari ai Comitetului Central.

Plenara a ales pe tovarășii N. Ceaușescu și Al. Drăghici ca membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Plenara a cooptat pe membrii supleanți ai C.C. al P.M.R., tovarășii M. Mujic și M. Roșianu, și pe tov. I. Fazekas, ca membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a hotărît convocarea la 30 octombrie 1954 a celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

DECRET

privind numirea tovarășului Alexandru Moghioroș în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine DECRET-TEAZĂ: Art. unic. — Tovarășul Alexandru Moghioroș se numește în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

București, 19 aprilie 1954

DECRET

privind eliberarea tovarășului Gheorghe Apostol din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine DECRET-TEAZĂ: Art. unic. — Tovarășul Gheorghe Apostol se eliberează din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii, primind alte însărcinări.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

București, 19 aprilie 1954

Grăbesc muncile agricole de primăvară

Sub îndrumarea permanentă a organelor de partid și de stat, țărânilor muncitori din raionul Hunedoara, depun toate eforturile în cadrul întrecerii socialiste și patriotice, pentru urgentarea lucrărilor agricole de primăvară.

Datorită acestui fapt, pînă în ziua de 20 aprilie a. c., a fost însămînțat în in-

treg raionul 93,61 la sută grâu de primăvară din suprafața planificată, 92 la sută orz de primăvară și 94 la sută ovăz. În același timp, planul de însămînțări la secară de primăvară a fost depășit cu 228,26 la sută și au fost semănate în cuiburi așezate în pătrat 55 hectare cu cartofi.

Pentru întărirea continuă a muncii de partid

(Urmare din pag. 1)

rea și consolidarea regimului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

Lipsurile constatate de plenară în acest domeniu încă n-au fost înlăturate. Multe organizații de partid nu se preocupă de munca de primire a candidaților de partid. Datorită muncii lor slabe, oameni ai muncii care și-au demonstrat prin fapte devotamentul lor față de partid și care sînt dornici să facă parte din rindurile partidului, rămîn vreme îndelungată în sfera preocupărilor organizațiilor de partid.

În viața organizatorică și în activitatea propagandistică a multor organizații de partid n-au fost încă dezrădăcinate metodele de muncă formale, birocratice, n-a fost încă pus capăt șablonului în munca de partid, neluării în considerare a condițiilor specifice de activitate a fiecărei organizații de partid, numărului excesiv de ședințe de tot felul. Mai este mult de făcut pentru ca munca de propagandă și munca politică de masă să devină mai vie, mai concretă, mai strîns legată de problemele vitale ale politicii partidului și statului.

Organizațiile de partid utilizează slab variatele mijloace pe care le au la dispoziție pentru desfășurarea unei largi munci politico-educative în rîndul maselor (ziarul, cartea, conferințele pentru oamenii muncii, radioficarea, cinematograful, gazeta de perete etc.) Slabă este participarea personală a activiștilor de partid și de stat la munca politică în rîndurile maselor largi în vederea lămuririi problemelor principale ale politicii partidului și ale luptei pentru pace.

Există încă slăbiciuni foarte serioase în ceea ce privește controlul îndeplinirii hotărîrilor partidului, control pe care Lenin îl considera drept verigă hotărîtoare a întregii munci de partid. Slabul control al îndeplinirii hotărîrilor luate duce la micșorarea prestigiului organelor de partid, a autorității pe care trebuie s-o aibă hotărîrile partidului în ochii membrilor și nemembrilor de partid.

Persistă o serie de lipsuri și în ce privește selecționarea și repartizarea cadrelor. Comitetele regionale și raionale de partid, secțiile Comitetului Central, nu analizează în mod sistematic și aprofundat politica de cadre a organizațiilor de partid, a organizațiilor de masă și organelor de stat.

Organizațiile de partid vor putea să înlătore toate aceste deficiențe în muncă numai însușindu-și în mod temeinic hotărîrile plenarei din august 1953 și luînd măsuri practice pentru îndeplinirea lor. Călăuzindu-se după aceste hotărîri, organizațiile de partid și organele conducătoare ale partidului trebuie să depună serioase eforturi în vederea întăririi rîndurilor partidului, sporirii continue a capacității organizațiilor de partid de a mobiliza masele de oameni ai muncii la lupta pentru înlăturarea tuturor greutăților și traducerea în viață a politicii partidului, întăririi unității de nezdruccinat între partid, guvern și popor. Organele de partid trebuie să acorde cea mai mare atenție întăririi în rîndurile partidului a spiritului de vigilență împotriva oricăror uneltiri ale dușmanilor fățiși sau mascați ai partidului și ai regimului democrat-popular.

Trebuie să întărim încontinuu disciplina internă de partid, deopotrivă obligatorie pentru toți membrii de partid, indiferent de domeniul său de activitate sau de funcția pe care o ocupă. Membrii de partid trebuie educați în spiritul respectării neșovăitoare a hotărîrilor și directivelor partidului.

În activitatea tuturor organelor de partid trebuie consecvent aplicat principiul leninist al muncii colective. „Plenara cere tuturor comitetelor de partid — se arată în Hotărîrea plenarei din august 1953 — să respecte cu strictețe principiul conducerii colective, care este principiul suprem al conducerii de partid. Orice tendință de călcare a acestui principiu trebuie combătută cu severitate”.

Trebuie dusă o luptă hotărîită împotriva călcării democrației interne de partid, care mai sînt frecvente într-o serie de organizații de partid. Trebuie cultivată o curajoasă atitudine autocritică față de greșeli și stimulată critica de jos, în înte-

resul întăririi partidului și a statului democrat-popular. Orice încercare de a înăbuși părerea oamenilor muncii și a întimida pe cei care critică sînt cu desăvîrșire nepermise și trebuie sancționate de partid.

Călăuzindu-se de învățătura marxist-leninistă, plenara din august 1953 a cerut organizațiilor de partid să lichideze orice manifestare a cultului personalității. Membrii de partid și oamenii muncii nemembri ai partidului trebuie educați în spiritul devotamentului pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru clasa muncitoare, pentru popor — făuritorul istoriei. Trebuie să spunem cu toată hotărîrea că vom combate orice manifestare a cultului personalității din partea oricui ar veni ea și în orice domeniu s-ar manifesta. Oricine ar fi, oricare ar fi munca de răspundere pe care o are, o persoană sau alta nu poate înlocui partidul, nu poate înlocui forța și înțelepciunea colectivă a partidului. Cultul personalității trebuie lichidat cu desăvîrșire, ca incompatibil cu învățătura și ideologia marxist-leninistă.

Problemele economice se află în centrul preocupărilor partidului. Întărirea organizațiilor de partid din fabrici, uzine, mine, exploatare petrolifere este chezașia succesului în realizarea obiectivelor economice stabilite de plenara din august 1953.

Organizațiile de partid din industrie trebuie să-și concentreze toate forțele asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1954 la toți indicii, exercitînd un permanent control pentru ca să nu poată avea loc nici o abatere de la prevederile planului. Organizațiile de partid trebuie să se afle în fruntea luptei de zi cu zi pentru mărirea producției, ridicarea productivității muncii, deplină folosire a capacității de producție a utilajelor, reducerea pretului de cost al produselor, îmbunătățirea calității lor, severe economii la mijloace bănești, materii prime, micșorarea cheltuielilor administrative — singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Nu poate fi bun membru de partid acel ce manifestă indiferență și nepăsare față de problemele gospodăririi socialiste a întreprinderilor, luptei pentru rentabilitate, asigurării rezervelor necesare de mărfuri, întăririi continue a leului. Trebuie cultivat la fiecare activist și membru de partid, la fiecare activist sindical, la cadrele conducătoare din întreprinderi și aparatul economic, la cadrele de ingineri și tehnicieni, interesul pentru studiul aprofundat al problemelor economice.

Documentele plenarei din august 1953 subliniază cu deosebită putere că întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, consolidarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță, constituie chezașia succesului în opera de construire a socialismului.

Plenara a cerut organelor și organizațiilor de partid să ia măsuri temeinice în vederea îmbunătățirii activității organizațiilor de partid de la sate și întăririi legăturii partidului cu masele de țărani muncitori. Trebuie spus că multe comitete regionale și comitete raionale de partid nu acordă încă un ajutor calificat, concret, organizațiilor de partid de la sate, în vederea ridicării nivelului muncii lor, sporirii rolului lor organizator și mobilizator, a combativității lor în lupta împotriva uneltirilor chiaburimii și ale altor dușmani ai țărănimii muncitoare. Organele de partid și aparatul de partid se preocupă în insuficientă măsură de extinderea inițiativelor prețioase ale organizațiilor de partid în domeniul vieții organizatorice, al muncii politice de masă, al luptei pentru aplicarea regulilor agrotehnice, pentru extinderea experienței fruntașilor producției agricole. Nu s-a făcut decît prea puțin pentru organizarea în jurul fiecărei organizații de bază a unui larg activ fără de partid, care să constituie o puternică verigă de legătură între partid și masele țărănimii muncitoare. Nu începe încă să se caute un asemenea activ există în fapt în jurul organizațiilor de bază sătești. Deputați și agitari fără de partid, utemiști și delegați de femei, țărani colectivști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală, fruntași ai producției agricole, învățători, agronomi, medici, oa-

meni apropiați partidului, cadre cinstite și devotate partidului din aparatul de stat și cooperație toți aceștia formează o puternică bază de sprijin a organizațiilor de partid. Este necesar ca organizația de partid să se ocupe cu dragoste și atenție de acest activ, să-l educe, să-l antreneze în acțiunile inițiate de partid.

În unele locuri comitetele regionale și raionale de partid tratează problema activului fără de partid în mod îngust și birocratic, preocupîndu-se mai mult de evitarea activului fără de partid, de alcătuirea pentru acest activ a unor planuri pe hîrtie. Acolo însă unde organele de partid s-au ocupat în mod viu, și concret de activul fără de partid, acolo acest activ acordă un neprețuit ajutor organizațiilor de bază de la sate în mobilizarea țărănimii muncitoare la executarea lucrărilor agricole, în acțiunea de contractare de vite și de culturi tehnice, pentru îndeplinirea de către țărănimea muncitoare a îndatoririlor către stat, pentru îmbunătățirea schimbului de mărfuri cu orașul, ajută la popularizarea în masa țărănimii a politicii partidului și guvernului, a realizării regimului de democrație populară, a luptei pentru pace duse de forțele păcii din întreaga lume în frunte cu Uniunea Sovietică.

Multe dintre organizațiile de partid nu desfășoară în mod sistematic munca în vederea transformării socialiste a agriculturii. O serie de comitete regionale și raionale de partid nu cunosc situația exactă din satele unde țărani muncitori se pronunță pentru înființarea de noi gospodării colective sau întovărășiri agricole, nu se preocupă de comitetele de inițiativă, nu se ocupă de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente, nu cunosc și nu rezolvă nenumărate probleme pe care le ridică practica construirii gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole. În multe regiuni munca de întărire a sectorului socialist al agriculturii este lăsată să meargă de la sine. Aceasta explică deosebiri izbitoare care există între regiuni cu condiții de muncă asemănătoare. Astfel, în regiunea Constanța suprafața ocupată de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole reprezintă 29,6% din totalul suprafețelor agricole, în regiunea Galați 18,1%, în regiunea Arad 14,5%. În același timp, în regiunea Craiova gospodăriile colective și întovărășirile agricole ocupă numai 3%, în regiunea Oradea 4,9%, în regiunea Iași 4,1% din totalul suprafețelor agricole. Sînt regiuni unde în decursul ultimelor luni n-au luat ființă decît cîteva gospodării colective și întovărășiri agricole, cu toate că în aceste regiuni există un număr însemnat de țărani muncitori care își exprimă dorința de a forma gospodării colective și întovărășiri.

În același timp mai continuă să aibă loc cazuri de călcare grosolană a liniei partidului, de nesocotire a liberului consimțămînt al țărănilor muncitori, de ilegalități cu prilejul comasării pămînturilor etc.

Stațiunile de mașini și tractoare încă nu-și îndeplinesc pe deplin rolul lor de pîrghie principală a transformării socialiste a agriculturii. Secțiile politice ale S.M.T.-urilor sînt încadrate cu activiști slab pregătiți și duc o activitate cu totul necorespunzătoare sarcinilor pe care le au.

Pe baza hotărîrilor plenarei din august, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri care sporesc cînteresarea materială a țărănimii muncitoare la ridicarea producției agricole vegetale și animale. În fața organizațiilor de partid stă sarcina de a asigura mobilizarea țărănimii muncitoare pentru îndeplinirea în bune condiții a lucrărilor agricole și sporirea producției agricole, îmbunătățirea muncii politice-organizatorice în vederea întăririi continue, pe baza liberului consimțămînt al țărănilor muncitori, a sectorului socialist al agriculturii, consolidarea legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale țărănimii sărace și mijlocie. Lupta pentru ridicarea continuă a producției agricole vegetale și animale nu este o campanie trecătoare, ci o sarcină permanentă a partidului, unul din elementele fundamentale ale politicii sale economice.

Plenara din august 1953 s-a ocupat în amănunțime de activitatea organizațiilor de partid din aparatul de stat. Acele or-

ganizații de partid care au urmat indicațiile plenarei au obținut rezultate bune, contribuind la îmbunătățirea funcționării organelor de stat, la educarea lucrătorilor din aceste organe în spiritul devotamentului pentru cauza poporului muncitor. Toate organizațiile de partid și toți membrii de partid din aparatul de stat trebuie să se călăuzească în activitatea lor de indicațiile plenarei din august 1953, care arată că principala chezașie a întăririi statului democrat-popular și a succesului în munca organelor de stat este controlul efectuat asupra muncii lor de către partid.

Organizațiile de partid sînt datorate să asigure o conducere permanentă a activității organizațiilor sindicale în vederea lichidării deficiențelor constatate de plenara din august 1953 în munca sindicatelor — legătura nesatisfăcătoare cu masele de muncitori și funcționari, munca birocratică, greoaie, a unora dintre organele sindicale, insuficienta grijă pentru nevoile de zi cu zi ale oamenilor muncii.

Organizațiile de partid trebuie să asigure o conducere permanentă a organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor, care au încă foarte serioase slăbiciuni în munca politico-educativă și organizatorică desfășurată în masa de tineri de la întreprinderi, sate, școli.

Plenara din august 1953 a constatat că după demascarea și înlăturarea deviatorilor din conducerea partidului, activitatea organelor de conducere ale partidului s-a îmbunătățit, coeziunea lor s-a întărit.

În perioada ce a trecut de la plenara din august 1953, Biroul Politic a analizat în spirit colectiv, în ședințele sale, o serie de probleme fundamentale ale politicii partidului și statului, elaborînd măsurile practice necesare și mobilizînd forțele partidului pentru aplicarea acestor măsuri în viață.

Mergînd pe linia trasată în hotărîrile plenarei din august, Biroul Politic consideră că trebuie aduse îmbunătățiri organizatorice în funcționarea organelor de conducere ale partidului, pentru a asigura o cît mai bună organizare a activității C.C. și mai multă operativitate în rezolvarea sarcinilor curente.

Art. 33 al Statutului partidului nostru, adoptat la Congresul din 1948, stabilește următoarele:

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își constituie:

- a) un birou politic, pentru munca politică și organizatorică;
- b) un secretariat, pentru munca operativă;
- c) o comisie de control”.

Călăuzindu-se de experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de propria experiență a partidului nostru, plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a hotărît desființarea Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. înființat în anul 1951 și a cărui existență s-a dovedit a nu fi necesară, precizînd ca de conducerea muncii de partid între plenare să se ocupe Biroul Politic, iar de munca operativă curentă, de controlul îndeplinirii hotărîrilor partidului și de selecționarea cadrelor — Secretariatul C.C. al P.M.R.

Însă datorită faptului că 4 din cei 5 membri ai Secretariatului C.C. al P.M.R. au munci de răspundere în guvern și că toți secretarii C.C. al P.M.R. sînt în același timp și membri ai Biroului Politic, Secretariatul nu putea cuprinde rezolvarea tuturor problemelor operative ale muncii de partid.

Pentru a se asigura pe deplin rezolvarea operativă a problemelor curente ale muncii de partid este necesar ca Secretariatul să fie alcătuit din tovarăși liberi de sarcini pe linie de guvern.

Pentru a întări cît mai mult caracterul colectiv al conducerii de către Biroul Politic a muncii partidului, propun plenarei de față renunțarea la funcția de secretar general al C.C. și înființarea funcției de prim-secretar al C.C. al P.M.R.

De asemenea Biroul Politic propune să se stabilească, ca termen definitiv al ținerii Congresului partidului, data de 30 octombrie a.c. pentru ca în lunile ce vin organizațiile de partid să-și poată concentra toate eforturile în vederea realizării obiectivelor puse de partid și guvern în domeniul dezvoltării economice și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

IN CINSTEA LUI 1 MAI

Pe întreg raionul se muncește cu avînt pentru succese în industrie și agricultură

Cuptorul fruntaș

Pe platforma de încărcare a cuptoarelor Siemens Martin, în fața cuptorului nr. 4 un tînăr înalt privea prin sticla de cobalt, baia de oțel care zvîrcolindu-se parcă vroia să iasă, din pînțecul cuptorului. Era harnicul oțelilor Lăbuneț, Valer care se pregătea să facă descărcarea unei șarje, încărcate cu 5 ore mai înainte.

— Angajamentul nostru de a da „o șarjă pe schimb, oțel de bună calitate” — spuse Lăbuneț — se transformă în fapte și pe drept cuvînt el putea spune că angajamentul prinde viață, deoarece pînă în ziua de 20 aprilie echipa sa a dat peste graficul de producție cu 6,2 la sută mai mult oțel.

„Dacă vrei să te convingi că într-adevăr inițiativa noastră de a da o șarjă pe schimb, oțel de bună calitate a luat avînt — zise Lăbuneț — este de ajuns să-ți arunci o privire pe graficul de producție, căci și el îți poate spune despre munca oțelurilor noastre”.

Curioși, ne-am apropiat de graficul de producție ce era în fața cuptorului și am început să-l cercetăm în amănunt.

— Strașnici oțelari! — exclamă unul dintre tehnicieni, fixîndu-și privirea asupra celui mai înalt punct de pe grafic, care indica clar; de la 1-20 aprilie Costache Vasile a depășit planul cu 13,1 la sută; echipa condusă de prim-topitorul Stratulat Dumitru a obținut pe ultimele 5 zile o depășire de grafic de 37 la sută, iar echipa lui Lăbuneț Valer a dat cu 6,2 la sută mai mult oțel peste plan.

„Alături, în fața cuptorului nr. 5 inginerul Nisipeanu Ilie, explica muncitorilor din acel schimb, felul cum trebuie să lupte pentru a scurta durata de șarjare și să elaboreze totodată șarje mărite.

— Exemplul oțelurilor de la cuptorul nr. 4 care au dat pînă la data de 20 aprilie un număr de 26 de șarje, cu durată scurtă, — le spunea inginerul — trebuie să-l urmați și voi, căci cuptoarele noastre pot și trebuie să dea mai mult oțel.

Fabrica de mezeluri a început să producă

Zilele trecute, în orașul Hunedoara, a fost inaugurată fabrica de mezeluri și a-fumături. Noua fabrică, ale cărei piese și instalații au fost procurate din resurse locale de către conducerea O.C.L. „Alimentara”, a început să producă din plin diferitele mezeluri, crenvurști, șuncă afumată, etc. Săptămînal noua fabrică de mezeluri va produce 39 de sorturi!

Chiar din primele zile cînd fabrica a intrat în funcție, muncitorii, printre care se găsesc Daniel Iosif, Pop Ștefan și Ștefanina Rozalia, au pornit cu avînt lupta pentru a da produse de calitate.

Laminatorii și-au întrecut angajamentul

Anul acesta, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni din cadrul sectorului laminare de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”, dornic de a întîmpina ziua de 1 Mai cu noi și frumoase succese în întrecerea socialistă, și-au luat angajamente concrete încă din luna martie.

În urma organizării tehnice a muncii și a respectării cu mai multă strictețe a indicilor de utilizare a agregatelor și mașinilor, muncitorii din acest sector au reușit ca să-și depășească sarcinile de plan

pe perioada de la 1-19 aprilie cu 4,4 la sută.

O contribuție de seamă la îndeplinirea angajamentelor luate au adus-o în primul rînd laminatorii din schimbul maistrului Trifu Ioan, în frunte cu manevrării Băldan Petru, Senciu Samoilă, și prim-laminatorul Andrășescu Ioan, care și-au depășit planul de producție cu 8,6 la sută, cel din schimbul maistrului Andrășescu Gh. precum și sortaforii Topuz Panaghiolis, Baboșus Lambrius, Vulcan Constantin și alții.

Succesele muncitorilor din Călan

Elanul cu care muncitorii uzinei „Victoria” din Călan întîmpină ziua de 1 Mai, este dovedit prin frumoasele realizări pe care le obțin în procesul de producție. Astfel muncitorii de la sectorul furnale, aplicînd just metoda sovietică A. Filipov, au reușit ca în perioada de la 1-16 aprilie să depășească planul de producție cu 3,4 la sută.

În fruntea întrecerii socialiste, din acest sector, se găsesc prim-topitorii Forai Eronim, Mihăilescu Gheorghe, tinerii Arghir Constantin, Blaj Ioan și Munteanu Gheorghe.

Cu deosebită hotărîre luptă și muncitorii de la sortimente, care-și depășesc propriile angajamente luate în cinstea zilei de 1 Mai. De pildă în această perioadă, tovarășul Bizidică Gheorghe a depășit planul la piese fasonate cu 63 la sută, Todoran Ioan cu 27 la sută și Novac Iosif cu 52 la sută.

Demne de remarcat sînt și succesele obținute de muncitorii de la secția turnătorie, unde pe lingă frumoasele depășiri de plan, ei au reușit să reducă și prețul de cost operativ al fontei lichide cu 8 la sută.

HUMEL EMERIC
corespondent voluntar

Noi realizări la I. C. S. H.

Fruntașul în producție Wolf Mihail, meșter zidar la întreprinderea de construcții siderurgice Hunedoara, ajutat de organizația de partid și de comitetul de întreprindere, a reușit să adapteze un vibrator la tiparele pentru turnarea tuburilor de beton armat, necesare canalizării. Datorită acestui lucru, piesele turnate capătă o rezistență superioară și prin reducerea mîinii de lucru, se realizează economii în valoare de 7.000 lei anual.

Astfel, cu cele 5 vibratoare montate pe șabloane, brigada de tineret condusă de Cărare Constantin, fruntaș în întrecerea

socialistă, dă zilnic o producție cu 20 la sută mai mare față de plan.

O altă realizare este și aceea a utemistului Dragu Nicolae, care studiînd utilizarea tiparelor de lemn, necesare turnării tuburilor de beton, a reușit prin felul de a le monta și demonta, precum și prin o bună conservare a lor, să le utilizeze de 25 ori, față de 5 ori, cît prevăd normele tehnice. Acest lucru se face, fără să schimbe calitatea lucrărilor și aduce în același timp însemnată economie.

VOICU VASILE
corespondent voluntar

Consfătuirea medicală din orașul Hunedoara

În zilele de 17 și 18 aprilie a. c. s-a ținut în sala festivă a combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”, consfătuirea medicală organizată de către subfiliala Societății științelor medicale din Hunedoara, cu sprijinul membrilor filialei din Cluj. La consfătuire au participat reprezentanți ai Ministerului Sănătății, reprezentanți ai Academiei R.P.R., profesori de la Institutul medico-farmaceutic din țară, precum și numeroși medici din Cluj, Timișoara, Petroșani și din alte orașe ale

țării. Consfătuirea a fost organizată în scopul dezbaterii problemelor privitoare la igiena muncii, morbidității și bolii ulcerose în întreprinderile din regiunea Hunedoara. În cadrul consfătuirii au fost prezentate conferințe, referate și coreferate ca: „Orientarea funcțională în igiena muncii”, „Profilul morbidității în combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”, „Aspecte actuale în boala ulceroasă în cadrul combinatului și Valea Jiului”, etc. În zilele consfătuirii, oaspeții au vizitat diferite secțiuni de muncă ale combinatului.

La a 84 aniversare a nașterii lui V. I. Lenin

La 22 aprilie, poporul sovietic și omenii muncii din toate țările lumii, sărbătoresc 84 de ani de la nașterea marelui învățător și conducător al mișcării revoluționare internaționale, creatorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, fauritorul primului stat socialist din lume, Vladimir Iliev Lenin.

Geniata învățătură a lui Lenin dezvoltată și continuată cu multă pricepere de marele Stalin, a devenit pentru întreaga omenire progresistă, steagul de neînving al luptei pentru pace, libertate și socialism.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care întruchipează mărețele idei ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, a devenit puternic și mare, a devenit avangarda și rezimul de neclintit al tuturor partidelor comuniste și muncitorești. El este acela care a condus și conduce în înaltă înțelepciune pe calea construirii comunismului, poporul sovietic. El însușelește popoarele din țările de democrație populară în lupta pentru construirea socialismului, însușelește popoarele asuprite în lupta pentru eliberare, pentru pace.

După moartea lui Lenin, steagul leninismului a fost purtat cu înțelepciune de

continuatorul operelor leniniste, marele Stalin.

Înfăptuind ideile lui Lenin, Partidul Comunist sub conducerea lui Stalin, a mobilizat masele de oameni ai muncii din U.R.S.S. la luptă împotriva dușmanului, îndeplinind o măreață misiune internațională — cucerirea victoriei celui de al doilea război mondial — care a salvat omenirea de robia fascistă, arătînd omenirii calea eliberării din lanțul imperialismului, întărind lupta pentru apărarea și menținerea păcii mondiale.

Mersul spre victoria comunismului spre o pace trainică, libertate și o viață fericită a întregii omeniri, este luminat de uriașa operă teoretică a lui Lenin, continuată și îmbogățită multilateral de Stalin. Operele valoroase ale marelui Lenin au devenit un tezaur de neșcut pentru întreaga clasă muncitoare internațională.

Forța de nebiruit care deschide noi drumuri în istoria poporului sovietic — Partidul Comunist al lui Lenin și Stalin — a dus și duce înainte cu multă siguranță, steagul lui Lenin și Stalin, steagul victoriilor de neconșcut în istoria omenirii. Acest partid care și-a dovedit forța și în-

țelepciunea de neînfrînt în decursul existenței sale, se bucură azi de încrederea și dragostea nemărginită a întregului popor sovietic, se bucură de recunoștința și stima partidelor comuniste și muncitorești, de stima întregii lumi progresiste.

Ideile leninismului au triumfat pentru prima dată în Rusia țaristă. Ele continuă să triumfe în tot ceea ce se construiește pentru poporul sovietic, în bună starea muncitorilor și colhoznicilor, care au ridicat patria sovietică la rangul țărilor înaintate, ceea ce face ca ea să ocupe locul de frunte pe arena mondială.

Un triumf al leninismului îl constituie victoria epocală obținută de marele popor chinez, victoria țărilor de democrație populară, cucerită cu ajutorul armatei sovietice. El triumfă în cuceririle victorioase ale lagărului păcii.

Leninismul trăiește adine în politica externă a Uniunii Sovietice, în politica de pace și de menținerea ei, în politica de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu toate țările. El trăiește în politica de preîntîmpinare a războiului, pe care vrea să-l dezlănțuie imperialismul american.

Poporul român, condus de baza principilor leninist-staliniste, de către Partidul Muncitoresc Român, consolidează neînterupt statul nostru de democrație populară, luptă pentru asigurarea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale co-

In cuburi așezate în patrat

Tot mai mulți țărani muncitori din raionul nostru, se conving de necesitatea înlăturării metodelor învechite de lucrare a pămîntului și înlocuirea lor cu metode avansate care ușurează munca și totodată permit obținerea unei producții sporite la hectar.

Unul din principalele mijloace care au influențat puternic asupra convingerii țăranilor muncitori, au fost consfătuirile urmate de demonstrații practice organizate de către comitetul raional de partid cum ar fi cele ținute la Simeria și Sirei-singheorgiu. Ca urmare membrii gospodăriei colective „Viața Nouă” din Sintandrei, au însămințat după metoda în cuburi așezate în pătrat toată suprafața destinată culturii de cartofi, iar muncitorii de la gospodăria anexă „Minerul 4” din Călan au însămințat o suprafață de 20 ha cu cartofi în cuburi așezate în patrat și s-au angajat să însămințeze tot după această metodă alte 30 hectare cu porumb.

Faptul că inginerii și tehnicienii secției agricole a sfatului popular raional se deplasează în permanență în satele raionului, unde ajutați fiind de organele de partid, dau sfaturi și demonstrează practic cele mai bune metode de muncă, a făcut ca o bună parte din rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale să aplice pentru prima dată, însămințatul în cuburi așezate în pătrat. Astfel, în satul Săulești comunistul Munteanu Arghir a plantat după această metodă 15 ari cu cartofi, deputatul Pirvu Petru 20 de ari iar țăranul mijlocăș Lădaru Fabian 30 de ari.

Pentru a obține o producție sporită la culturile prășitoare, și țăranul muncitor Oană Simion din comuna Rapolt a însămințat 10 ari cu cartofi în cuburi dispuse în pătrat și s-a angajat să însămințeze în felul acesta încă 30 ari cu porumb. În prezent membrii întovărășirii „16 Februarie” din comuna Cristur, pregătesc cu deosebită grijă cele 14 hectare pe care ei le vor însămința cu porumb în cuburi dispuse în pătrat.

Folosind din plin toate posibilitățile și toate formele pentru popularizarea temeinică și extinderea regulilor agrotehnice, sfatul popular raional, va îndruma țăranii muncitori să obțină recolte bogate.

lor ce muncesc.

Experiența largă a Partidului Comunist al U.R.S.S., care aplică cu consecvență operele valoroase, elaborate de marii învățători Lenin și Stalin, este călăuză vie de zi cu zi a partidului nostru, care conduce clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, pe drumul luminos al unei vieți noi, fără exploatare, drum deschis pentru prima dată în istorie, de Lenin, fauritorul statului sovietic.

Comuniștii și oamenii muncii fără de partid de pe întregul cuprins al patriei noastre, au iubit și prețuit pe Lenin, ca pe cel mai bun părinte. Ei se călăuzesc în munca lor de zi cu zi din orice domeniu, de operele leninist-staliniste, pe care le pun la îndemîna lor, partidul nostru.

Ca multă consecvență și atenție sînt studiate operele marelui Lenin. Ele învăță pe oamenii muncii, pe partidul lor, cum să se orienteze în multiplele probleme pe care munca și viața de fiecare zi i le pun în față. Ele îi ajută să se descurce cu mai multă ușurință și pricepere în problemele multilaterale ale construcției socialiste.

În lupta pe care o desfășoară poporul nostru în întîmpinarea măreței zile de 1 Mai, — ziua solidarității internaționale — în care sînt obțin succese remarcabile, triumfă mărețea cauză a lui Lenin și Stalin, cauza păcii și a construirii socialismului.

Deschiderea sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS

La 20 aprilie s-a deschis la Moscova prima sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de a 4-a legislaturi. La ora 14 a avut loc în marele palat al Kremlinului ședința Sovietului Uniunii. În sala de ședință s-au întrunit deputați, sosiți din toate colțurile țării. Printre ei se află și activiști de seamă pe tărîm obște, muncitori și colhoznici fruntași, cunoscuți oameni de știință, scriitori, învățători și alți reprezentanți ai intelectualității. În sală se aflau numeroși oaspeți. Lojile corpului diplomatic, ale presei străine și sovietice erau complet ocupate.

În lojile guvernului au luat loc G. M. Malenkov, V. M. Moiotov, K. E. Vorosilov, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, N. N. Șatalin, întâmpinați cu aplauze prelungite.

Ședința Sovietului Uniunii a fost deschisă de Alexandr Kiziurin, doctor în științe agricole, renumit selecționist sovietic, unul din cei mai în vîrstă deputați în Sovietul Suprem.

Prima sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, a spus deputatul Kiziurin, s-a întrunit într-un moment important. Marea Țară Sovietică se află în deplină înflorire a forțelor sale puternice. Poporul sovietic, strîns unit în jurul partidului comunist

și al guvernului sovietic, înfăptuiește cu succes hotărîrile partidului și guvernului cu privire la puternicul avînt continuu al economiei naționale. A crescut și mai mult prestigiul internațional al Statului Sovietic. În jurul U.R.S.S. se unesc mai strîns forțele păcii, democrației și socialismului.

Alegerile pentru Sovietul Suprem, care au avut loc la 14 martie, a declarat deputatul Kiziurin, au constituit o nouă demonstrație grăitoare a marii unități a partidului comunist, guvernului și poporului sovietic. Peste 120 milioane persoane, adică aproape întreaga populație adultă a Uniunii Sovietice, au votat în unanimitate pentru candidații blocului popular al comunistilor și celor fără partid. Prin aceasta poporul sovietic a aprobat politica partidului comunist, a aprobat activitatea lui, planurile de viitor și și-a exprimat voinea fermă și hotărîrea de a-și consacra și pe viitor toate forțele creatoare cauzei mărețe a construirii comunismului în Țara Sovietică.

Deputatul Kiziurin a declarat deschisă prima sesiune a Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Deputații în Sovietului Uniunii l-au ales pe deputatul Alexandr Volkov președinte al Sovietului Uniunii. Ca locuitori ai președintelui au fost aleși deputații Nikifor Kalcenko, Alexandr Lebedev, Vasili Mjavanadze și Zaur Omarova.

Deputatul Patolicev a propus în numele

Consiliului Împuterniciților să se includă pe ordinea de zi a lucrărilor sesiunii următoarele probleme:

1. Alegerea Comisiei de validare a Sovietului Uniunii.

2. Alegerea comisiilor permanente ale Sovietului Uniunii.

3. Ratificarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

4. Alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

5. Formarea guvernului U.R.S.S. — Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

6. Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1954.

Această ordine de zi a fost adoptată în unanimitate.

La ședință au fost alese Comisia de validare a Sovietului Uniunii, Comisia de propuneri legislative, Comisia bugetară și Comisia pentru problemele externe.

În conformitate cu regulamentul adoptat, raportul cu privire la Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1954 se va asculta la o ședință comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

Dezbaterile pe marginea acestui raport se vor desfășura separat — în Sovietul Uniunii și în Sovietul Naționalităților.

Alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S. și formarea guvernului U.R.S.S. se vor face într-o ședință comună a celor două Camere.

La 20 aprilie, la ora 16, a avut loc la Moscova, în marele palat al Kremlinului, prima ședință a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de a 4-a legislaturi.

Asistența a întâmpinat cu aplauze călduroase apariția în prezidium a lui K. E. Vorosilov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian și N. M. Șvernîk.

Ședința a fost deschisă de prof. August Kirkenstein, vicepreședinte al Academiei de Științe a R.S.S. Letone, deputatul cel mai în vîrstă din Sovietul Naționalităților.

Noi, deputații, a spus Kirkenstein, reprezentăm aici toate popoarele, toate naționalitățile Uniunii Sovietice. Prin politica sa înțeleaptă în problema națională, partidul comunist a unit strîns popoarele țării noastre într-o familie frățească unică, a făurit prietenia lor indestructibilă — izvor al puterii și gloriei Statului Sovietic multinațional.

Deputatul Kirkenstein a arătat că Țara Sovietică merge pe calea unui nou avînt.

În rezolvarea cu succes a sarcinilor grandioase care stau în fața poporului sovietic, mare și plin de răspundere este rolul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, organul suprem al puterii de stat din țară. Noi, deputații, ca slujitori credincioși ai poporului, trebuie să justificăm cu cinste înalta încredere a alegătorilor noștri, să ne consacram toate forțele noastre cauzei construirii comunismului în țara noastră.

Deputații și oaspeții au aplaudat furtunos cuvintele de salut ale deputatului Kirkenstein în cinstea puternicei Uniuni Sovietice, în cinstea prieteniei veșnice dintre popoarele sovietice, în cinstea marelui partid comunist.

Deputatul Kirkenstein a declarat deschisă prima sesiune a Sovietului Naționalităților.

Deputatul Vilis Lațis a fost ales în unanimitate președinte al Sovietului Naționalităților. Ca vicepreședini au fost aleși deputații Nikolai Avrimovici, Pavel Komarov, Masuda Sultanova și Pavlo Ticina. Cei aleși iau loc în prezidium.

La propunerea deputatului Raghimov, care a luat cuvîntul din însărcinarea Consiliului Împuterniciților, Sovietul Naționalităților include în ordinea de zi a lucrărilor sesiunii următoarele probleme:

1. Alegerea Comisiei de validare a Sovietului Naționalităților.

2. Alegerea comisiilor permanente ale Sovietului Naționalităților.

3. Ratificarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

4. Alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

5. Formarea guvernului U. R. S. S. — Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

6. Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1954.

Apoi, în ședința Sovietului Naționalităților au fost alese Comisia de validare, Comisia de propuneri legislative, Comisia bugetară și Comisia pentru problemele externe ale Sovietului Naționalităților.

Revista „United States News and World Report” arată că din fiecare dolar plătit de contribuabilul american drept impozit, 85 cenți sînt destinați cursei înarmărilor.

Prezentînd recent noul proiect de buget al țării pe exercițiul financiar 1954-1955, ministrul de Finanțe al Angliei, Butler, a subliniat că printre primejdiile care „amenință stabilitatea financiară a țării” este și „povara cheltuielilor militare”. În noul buget, aceste cheltuieli militare se ridică la 1.555.000.000 lire sterline, fiind cu 58.000.000 lire mai mari decît în anul trecut. Privitor la cheltuielile militare ridicate ale Angliei ziarul „Reynold's News” a scris: „Înaintăm spre moartea economică, noi fiind încă în viață, deoarece costul „apărării” înghite o parte tot mai mare a venitului național...”

De curînd parlamentul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

Bugetele țărilor capitaliste — bugete de război

Bugetele țărilor capitaliste, oglindă fidelă a politicii interne și externe anti-populare a cercurilor conducătoare, constituie mijloace de exploatare și jefuire a oamenilor muncii, instrumente ale militarizării economiei și pregătirilor de război.

• În anul bugetar 1952-1953, cheltuielile militare directe ale țărilor participante la blocul Atlanticului de nord au fost de aproape 75 miliarde dolari. După calculul unor economiști burghezi această sumă ar fi putut asigura construirea a 4 milioane apartamente cu cîte 2 și 3 camere, pregătirea a 50.000 de medici, construirea unor spitale cu 900.000 de paturi, amenajarea a 500.000 clase pentru școli primare și secundare, alocarea a 1.200.000.000 dolari pentru ajutorarea copiilor familiilor nevoiașe, ar fi asigurat construirea unor linii ferate duble cu o lungime de 160.000 kilometri, alocarea a 2 miliarde dolari pentru amenajarea de biblioteci, muzee, parcuri, terenuri sportive și alocarea a 20.600.000.000 dolari pentru pensiile bătrînilor.

• Proiectul de buget al S.U.A. pe anul 1954-1955 oglindește continuarea politicii de militarizare dusă de cercurile conducătoare din Statele Unite. Proiectul prevede alocarea a 44.860 milioane dolari pentru cheltuieli militare, o sumă uriașă față de cheltuielile minime acordate pentru nevoi culturale și sociale. După cum a reieșit din mesajul președintelui Eisenhower adresat congresului, cu privire la proiectul de buget, S.U.A. alocă pentru aviația militară sume „mai mari decît în orice an după terminarea celui de al doilea război mondial”. În mesajul la buget al președintelui se arată că alocările pentru agricultură și resursele agricole sînt mai mici cu 16,5% față de anul trecut. Alocările pentru asigurările sociale și măsurile sanitare sînt reduse cu 22,6% în comparație cu exercițiul financiar curent, iar pentru construcția de locuințe — cu 20%.

Revista „United States News and World Report” arată că din fiecare dolar plătit de contribuabilul american drept impozit, 85 cenți sînt destinați cursei înarmărilor.

Prezentînd recent noul proiect de buget al țării pe exercițiul financiar 1954-1955, ministrul de Finanțe al Angliei, Butler, a subliniat că printre primejdiile care „amenință stabilitatea financiară a țării” este și „povara cheltuielilor militare”. În noul buget, aceste cheltuieli militare se ridică la 1.555.000.000 lire sterline, fiind cu 58.000.000 lire mai mari decît în anul trecut. Privitor la cheltuielile militare ridicate ale Angliei ziarul „Reynold's News” a scris: „Înaintăm spre moartea economică, noi fiind încă în viață, deoarece costul „apărării” înghite o parte tot mai mare a venitului național...”

De curînd parlamentul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

De curînd guvernul francez a aprobat bugetul militar al Franței pe anul 1954 în sumă de 1.110,5 miliarde franci. Această uriașă sumă este înghițită de „războiul murdar” pe care guvernul francez îl poartă împotriva poporului vietnamez și de obligațiile militare impuse Franței de participarea la pactul Atlanticului. Aceste cheltuieli militare provoacă o asemenea indignare în opinia publică franceză încît pentru prima oară de la război deputații socialiști n-au cutezat să voteze creditele militare cerute de guvern și au votat, alături de comunisti, împotriva bugetului militar.

La sfîrșitul lunii martie Adunarea Națională franceză a votat o așa-numită „reformă fiscală”. Ea constă în următoarele: Se acordă o reducere de impozite în valoare de 180 miliarde franci pentru marea industrie. Se mărește cu 2,16% impozitul pe mărfurile fabricate, această sporire fiind suportată de consumatori, adică de marea masă a muncitorilor, țărănilor, etc. Criticînd această „reformă” deputatul progresist Pierre Meunier a spus în parlament: „Sistemul vostru tinde să ia banul din buzunarul celor mai săraci și să-l facă cadou celor mai bogați”.

PE SCURT

• Președintele Guvernului Central Popular, Mao Tze-dun, a numit pe ministrul afacerilor externe, Ciu En-lai, ca șef al delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva.

Ca membri ai delegației au fost numiți locuitorii ministrului afacerilor externe Cian Ven-tian, Van Cia-sian, Li Ke-nun.

• La 20 aprilie au părăsit Moscova, plecînd cu avionul spre patrie, o parte din artiștii „Comediei Franceze”, care și-au terminat turneul la Moscova. Tot la 20 aprilie au sosit la Leningrad, venind din Moscova, artiștii al acestui teatru.

• Agenția France Presse relatează că la terminarea convorbirilor dintre șefii de stat iugoslav și turc. la Ankara a fost dat publicității un comunicat în care se declară, între altele, că a sosit timpul ca tratatul de la Ankara, încheiat în urmă cu un an, să fie transformat într-o alianță formală. Aceasta, se spune în comunicat, „nu mai este decît o chestiune de oportunitate”, urmînd a se obține în acest scop și adeziunea Greciei. Faptul că tratativele au fost duse numai între partenerii de la Belgrad și Ankara a stîrnit însă nemulțumiri la Atena. Ambasadorul grec la Ankara, Kalerdzis, a protestat împotriva faptului că probleme interesînd și Grecia au fost discutate fără participarea unui reprezentant al guvernului grec.

Proteste împotriva politicii americane de extindere a războiului din Indochina

PARIS (Agerpres). — Declarația vicepreședintelui S.U.A., Nixon, cu privire la intenția guvernului american de a-și trimite trupele în Indochina dacă „împrejurările o vor cere” și dacă „Franța va înceta lupta în această țară”, a provocat o profundă nemulțumire în rîndurile cercurilor largi ale opiniei publice franceze, care vîd în aceste planuri o primejdie de extindere a războiului.

Ziarul „Populaire de Paris”, organ al socialiștilor francezi scrie:

„Noi dorim instaurarea păcii prin tratative și nu extinderea războiului... Dorim să ducem tratative cu Ho Și Min, pentru a pune capăt războiului...”

Ziarul „Combat” subliniază că, de cîteva luni, ideea exprimată de Nixon „reprezintă elementul principal al planului american privind Indochina”. După părerea acestui ziar, situația Franței la conferința de la Geneva „va fi destul de dificilă”, iar acum acestei țări „se face un prost serviciu, ca să nu zicem mai mult”, deoarece declarația lui Nixon echivalează cu „o condamnare clară a principiului înșuși al tratativelor”.

Delegația guvernului R.P.D. Coreene a plecat spre Geneva

PEKIN (Agerpres). — La 19 aprilie, Agenția telegrafică centrală coreeană a anunțat în mod oficial că delegația guvernului Republicii Populare Democrate Coreene